

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Auken siger, at det ikke er lovligt at anskytte dyr under jagt. Men vi ved, at det sker i hundredtusindvis af tilfælde, og mig bekendt er der ikke straf for det.

Men her har vi altså dyr løbende rundt eller flyvende rundt, ikke i sekunder, men i timer eller i måneder eller i år og være sårede og anskudt og lide. Det har jeg ikke hørt noget forslag om at der skal et forbud imod, og det kan ikke undgås, at den slags anskydning sker, når jagt er tilladt.

Jeg er meget taknemlig for det spørgsmål, der var om, hvordan gruppen stillede sig, for jeg glemte faktisk i kampens iver at sige, at der også i CD's gruppe er noget uenighed. Vi har ikke været til stede alle sammen endnu. Der er to, muligvis tre, der vil stemme anderledes end flertallet af gruppen og de ting, jeg har givet udtryk for her.

Så sagde hr. Christian H. Hansen også, at der jo ikke ret mange, der taler imod. Nåh, der er jo altså et Socialdemokrati, der vistnok har haft ordet, og der er da et par partier, der endnu ikke har talt, så det kan være, hr. Christian H. Hansen kommer til at tælle om igen.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Af debattens længde kan man jo allerede nu slutte, at det er et emne, der påkalder sig mange stærke følelser, og jeg har sådan set lidt ydmyghed over for emnet, fordi jeg i en del år i min tidligere karriere faktisk har haft licens til at arbejde med dyreforsøg. Jeg har altså egenhændigt været med til at påføre dyr smerte i en eller anden sags tjeneste, fordi det var nødvendigt af hensyn til forskningen og af hensyn til udviklingen af nye lægemidler.

Jeg synes, det er et utrolig svært emne, også når vi diskuterer jagt, når vi diskuterer abort, når vi diskuterer alle mulige former for slagtinger i forbindelse med fødevarerfremstilling til vores alle sammens velbefindende. Vi påfører dyr lidelser, vi gør det i en eller anden sags tjeneste, og vi er her inde på et område og inden for en sag, hvor ikke alle kan få ret og ikke alle kan blive tilfredse, og det kan man jo være ked af.

I Det Radikale Venstre ønsker vi selvfølgelig at tilgode se dyrevelfærd, herunder omstændig-

hederne under slagting. Dyremishandling kan vi under ingen omstændigheder gå ind for, men vi ønsker at give plads til, at religiøse minoriteter, som i årevis har haft lov til at slagte på deres måde, fortsat kan gøre det under en eller anden form.

Der er ingen lette løsninger, men vi finder, at de nugældende, opstrammede regler, som har eksisteret siden 1997, forekommer at være ordentlige, hensynsfulde og forsvarlige. Vi mener ikke, der er tale om dyremishandling, og vi er trygge ved, at den slags ting foregår under fuldt dyrlægeopsyn og under stadig debat, vil jeg også sige.

Det er godt, vi stadig har disse debatter. Måske flytter grænserne sig, måske ændrer reglerne sig, og måske får vi andre metoder. Men vi mener ikke, at de nugældende regler er urimelige, eller at de er udtryk for dyremishandling, og derfor kan vi ikke stemme for nogen af de fremsatte forslag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at denne sag gav anledning til en meget vanskelig diskussion i Enhedslistens folketingsgruppe. Det er et etisk spørgsmål, som det er meget vanskeligt at tage stilling til.

Vi har lagt til grund for den holdning, vi er nået frem til i vores folketingsgruppe, at der her er tale om, at det drejer sig om en dispensation til slagting af ca. 1.500 dyr ved hjælp af schæchting og ved hjælp af en sådan ordning, at der sker en skydning af dyret umiddelbart efter schæchtingen. Og på baggrund af de videnskabelige indstillinger, der foreligger, finder vi, at det ville være helt urimeligt, om Folketinget på nuværende tidspunkt skulle komme med et forbud, sådan som sagen har udviklet sig, og med det begrænsede omfang, der er tale om, sådan som det er oplyst for os.

Men jeg skal gladelig erkende, at det er en vanskelig sag, som altid vil kunne give anledning til diskussion, og jeg kan heller ikke garantere, at alle medlemmer af Enhedslisten rundt omkring i landet nødvendigvis vil være fuldstændig enige i det, jeg står og siger her i dag, og det vil sikkert være sådan i alle partier, at der vil være en diskussion.

Vi har også hæftet os ved den proportionsforvriddning, vi synes, der er i debatten, og som hr. Arne Melchior har været inde på. Jeg kan ikke lade være med at stille mig selv det spørgsmål: Hvorfor har man lige netop taget